

Мр Добривоје Јовановић
Историјски архив Јагодина

СУДАР ВОЗОВА У ЋУПРИЈИ

Судар се догодио у среду 30. априла 1897. године. Воз са бугарским кнезом ударио је на вагоне натоварене угљем, којима је маневрисала локомотива. Благодаречи присутности машиновође Радована Вишнића и осталог особља у возу бугарског кнеза, избегнута је већа штета. Осим штете на вагонима натовареним угљем, није било веће штете. Укупна штета је износила око 400 динара. На дворском возу искривљен је један одбојник, једна одбојничка чаура је полупана и једно квачило разбијено. Машиновођа је успео да благовремено успори дворски воз и избегне много већу штету. У возу се налазио кнез Фердинанд, кнегиња Марија Лујза, двојица принчева, први ађутант потпуковник Марков, капетан Стојанов, др Леверкин, Жорж Вернаца, директор иностране кореспонденције, инспектор бугарске железнице Унтерберг, дворске госпође и женска свита кнегиње, као и ниже особље бугарског двора. Са српске стране, воз су званично пратили Светозар Поповић и Јевта Поповић, контролори железничке дирекције.

Судар се догодио због крајње неодговорности дежурног саобраћајног чиновника ћупријске станице Ненада Маринковића и недовољног надзора самог шефа станице Васе Вељковића. Шеф станице је најодговорнији за судар, јер је требао лично да врши службу приликом доласка дворског воза. Он је на то био обавезан због важности воза, а и сви шефови станице добили су такву наредбу од дирекције железнице.

У ћупријској станици налазио се пола сата пред долазак бугарског дворског воза један теретни цоз. Јављајући параћинској станици о одласку овог воза у 15 часова и 55 минута, шеф станице у Ћуприји обавестио је да је пруга слободна за дворски воз. Међутим, у ћупријској станици, као и сваког дана, маневрисало се у близини скретнице. Дежурни чиновник је заборавио да благовремено обустави маневрисање, већ је то покушао у тренутку када се воз појавио пред растојним сигналом. Тада је већ било касно, и машиновођа је само „противпаром“ и кочницом успео да избегне озбиљан судар. Дежурни у параћинској станици је пропустио да јави о одласку воза, а о проласку воза ниједна станица ништа није јавила.

И сам положај ћупријске станице допринео је судару. Машиновођа дворског воза, због велике кривине и оближње шуме, могао је да види

растојни сигнал тек на 150 метара, а после проласка поред сигнала, станицу је могао да примети тек на 300 метара, због нове кривине и једног забрана.

Одмах по судару узбуђење је било велико. Кнез је био доста љут. Лично је прегледао цео воз. Кнегиња је једно парче од разбијених одбојникових чаура понела са собом. Кнез је машиновођу Радована Вишнића одликовао златном медаљом с круном и поклонио му 100 динара у злату.

Контролор железнице је, још док се воз налазио у станици, суспендовао шефа станице и дежурног чиновника. Касније је упућена једна комисија да детаљно испита све чињенице око судара возова.¹⁹⁸

---

¹⁹⁸ *Одјек*, бр. 69, 6. мај 1897. године.